

ბარსკევი, 25 ივლისი 1897 წ.

ბაზისი დონა:			
თვე	მან. კ.	თვე	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

კლდე ნიჭიერი — გრილი ზაფარი.

„ივერიის“ ბელაფონი № 227.

„ივერიის“ ბელაფონი № 227

ივერიის

ბარსკევი, 25 ივლისი 1897 წ.

რედაქცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტფილისი.

ბაზისის დასაბამად
და გაცემისათვის დასაბამად
უნდა მიმართოს რედაქციას და წერათიყუ.
გამარჯ. საზოგადოების კანცელარიის
ფასი განსაზღვრის.

ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე
16 კაპ.; მეორეზე — 8 კაპ.

აიუბაშის მკლმისი ახმენი-
ბელი ახმენი ამ-თ ახლდებს, რომ
დუშეთის მკლმის სოფელ კაიშაურში
შედა ახმენს ახალი მკლმისი
დაბეჭდულების გემით. მსურველს
შეუთლიან ნაჩრად ადრეს მისი
აქმენაბ.

პირობებისა და ფასის შეტყობა
შეიძლება ექსპერტის კანცელარია-
ში და სოფ. კაიშაურის მდებარეობა.
(4—144—3)

მთავრობის განკარგულებანი.

ეზობათ სამსახურის წადთ შესრუ-
ლებას გამო ნაჯდარნი სოჯ ტუნიობა;
სამკარგელის სასუფაერო სასწავლებ-
ლის მასწავლებელთ თუთბერძენისა და
მიქაძეს; კოლეჯისი მასწავლებლისა — იმე-
რეთის საკანონო განხილვის მდიანს
თუთბერძენს.

ახალი ამბავი

ქალაქის გამგეობას გამოეცა
ის ფული, რომელიც გადადებულ
იყო ქუჩების მოკირწყვლისა და უკ-
ვი-მოკირწყვლის შესაკეთებლად.
ამიტომ 1 ავგისტოვინ ქალაქი
აღარც ახალს ქუჩებს მოკირწყლავს
და აღარც ძველს შეაკეთებს.

ორშაბათს, 28 ივლისს, ქა-
ლაქის გამგეობის დარბაზში უნდა
შეიკრიბნენ ახლად არჩეული დამფა-

ფალესონი

„ნიმი ბაჟადა“
(ბეოთა)

...ხმაამოღებლივ მივიდილით...
„მისი“ უკანასკნელი სიტყვის უკა-
ნასქნელი აკრილი ჯერ თითქოს
არ-კი შეწყვეტილიყო, ჰაერში
თრთოდა და ყურს საამურ ხმად ეა-
ღერებოდა...

თითქოს გვეწონდა — არ დავერ-
ღვია ეს სიჩუმე, ნელა, ნიავსავით
სუბუბდა, მივისწრაფოდით წინ... რა-
ღაც ნეტარი იღუმენობა იფარებოდა
ჩვენს გულზე, მისი იმედი იც-
ორივეს მეტად გვატკბობდა...

მერე გარემოცული ბუნებაც ნა-
ზად ლღობდა, როგორც კოპონა
ქალი, და მის კდმა-მოსილებაში რა-
ღაც ლღობდა, თანაგრძობა გამოით-
ქმობდა ჩვენს მიმართ.

უახლოვდებოდით მწვანით მო-
ზღბულსებულ კორდს, რომელიც ისე
გადაჭყულებდა პატარა ჩახაილს,
ასე ჰგონია მისს კისკის გულმოდ
გინდ ყურს უღდებს, როგორაც
მისიყვარულე დედა მოტკეპვე
ბაღალს... იმის იქით იწყებოდა გა-
ფითორლო, სწორედ გადაშლილი
ყვილიოვანი ტყე, რომლის ნაპირი

სებლები და აქ შეატყობინებენ მით,
რა საქმე და მოგეობა ეკუთვნის
მათს თანამდებობას.

გუმინ, 24 ივლისს, ქალაქის
გამგეობის იმ განყოფილებამ, რომ-
მელსაც მინდობილი აქვს სამხედრო
მედიკოსის საქმე, მიპაართა სიმებისა
კონსისტორიას და სთხოვა მოგვე-
ცით სია იმ სიმების ყმაწვილ კაცთა,
რომელნიც 1877 წელს არიან და-
ბადებულნი.

გუმინ წინ, 23 ივლისს, ახლად
დანიშნული ტფილისის გუბერნატო-
რი დ. ს. ს. თ. ა. ბიკოვი გამოეც-
ხადა კავკასიის მთავარ-მართებლის
თანამშრომელ ვენერა-ლევტენანტს ა.
ფრუტს.

დღეს, 25 ივლისს, ტფილი-
სის გუბერნატორს დ. ს. ს. თ. ა.
ბიკოვს ტფილისის პოლიციის ტერის
გამგეობის სადგომში გამოეცხადებინა
ტფილისის პოლიციის მოხელენი.
დღესვე ერენის მოედანზედ ბანი
გუბერნატორი ადგილობრივ ცეცხ-
ლის ჩამქობ რაზმს დათვალერებდა.

უმალდისის ბრძანებით, ამ
წელს კალეტა კორპუსში სწავლა 16
ავგისტოს მაგირად 1-ლ სექტემბერს
დაიწყება. მოსწავლენი 31 ავგისტოს
უნდა გამოცხადდნენ სასწავლებელ-
ში. მისაღები ვეზანები 26 და 27
ავგისტოსათვის არის დანიშნული.

კავკასიის საიმპერატორო სა-
სოფლო სამეურნეო საზოგადოების

მიერ ჯერ ისევ შარშან განზრახუ-
ლი გუმინის გამოცდა ახალ-ქლა-
ქის მარაში წელს 29 ივლისისათ-
ვის არის დანიშნული ქ. ახალ-ქა-
ლაქში, სწორ-გაზ. კავკასიის სო-
ფლის მეურნეობა. გუმინს დაუგე-
რანისა და კრუტის სასოფლო-სამე-
ურნეო იარაღის საწყოებზე გაგზავ-
ნიან ტფილისიდან.

რადგანაც სამეურნეო და სა-
ხელმწიფო კონენბათა სამინისტროს
განზრახვა აქვს სოფლის მეურნეობის
შესახებ სახელმო კითხვა და მუსაი-
ფი გამართვის ყველა გუბერნიში,
რომელიც ამის სურვილის განაც-
ხადებს, სამინისტრომ უკვე მიპაართა
ყველა საგუბერნიო ერობას, გვაკ-
ნობათ სად უფრო სასურველი ასე-
თი კითხვა და მუსაიფი იქნას გა-
მართული.

როგორც რკინის გზათა გამ-
გეობის მიერ გამოგზავნილის ინტენ-
რის რომანოვის მოხსენებდგანაჩნას
და გუმინდელი წერილთა-კახეთის
რკინის კის შესახებ, — ჩვენს ვაგუთ-
ში დადებული, ასაფუთვნი, ინტენ-
რომანოვს სხვა-და-სხვა ტენიკურ-
დებრივობათა გამო შეუძლებლად
უტყვის, რომ მიმდებარე კახეთის
რკინის გზამ ცივამობარზედ გაი-
აროს, ან თანაფრედ იქნას გაყვანი-
ლოს, რადგანაც მეტის-მეტე ფხვიერი
ნიავდათა თურმა აქ. ამისათვის, ინ-
ტენერის რომანოვის აზრით კახეთის
რკინის გზას ერთადერთი მიმართუ-
ლებლად დაპრჩენია, სახელდობრ ყა-

რაიასის მხარე; რკინის გზა სადღერ
სოლოუ-ბულიზიდან მდ. იორისკენ
წავა, გაივლის ბაკურცხეს და ალა-
ნის მხარეს აყვება, სადღე მრავ-
ლად გადასტრის ეწინაგებს, რაიცა
გზის ხარჯს ერთი ორად გააილე-
დებს.

კავკასიის რკინის-გზის უფ-
როს ინტენერს ედენერეს ბაკურია-
ნის რკინის გზის შტოზედ მომუშა-
ვეთათვის რკინის გზათა გამგეობი-
დან 20,000 მან. გამოუთხოვია.

როგორც ამ წინაზედაცა გე-
ქონდა მოხსენებული, გზათა მინის-
ტრის თავის ხილკოვს თანხმობა გა-
ნუტხადებია, რომ ეინგანის გზა-ტე-
კლო, რომელმაც აწ არსებული
დღემთზედ მიმავალი გზა უნდა შეს-
ცვალოს, გზათა სამინისტროს უწყებს
დაუტყვედებაროს. ამისათვის ბნ მ-
ნისტრს თურგის განყოფილების საე-
ზო სამუშაოთა უფროსის დისტ-
სტ. სოვეტნი. სიალოსათვის უკვე
უთხოვია, რომ ამ საგნის შესახებ
ცალკე მოხსენება შეადგინოს.

23 ივლისს, დილის 12 საათ
ზედ, სერბის ქვეშევრდომმა სეტე-
ზარ სტ. იოვანოვიჩმა „ნემეცების
ბაღის“ ხეივანში, სადღე ბუფერე
ქონდა გამართული, რეკლამური
დაცა გულში და თავი მოიკლა.
განსვენებულს, აგერ ოცდაათი წე-
ლიწადია, ტფილისში ბუფერეებში
ქონდა სხვა-და-სხვა ადგილის, სხვა-
თა შორის მუშტაიდაიც. ამ ბო-
ლოს დროს ეს „ნემეცების ბაღი“

საუცხოვოდ მოაწყო, საოპერო ორ-
კესტრი მოიწვია და ვაქობაც კარგი
ქონდა. თავის მოკლის მიზეზად
მისი მახლობელი ნაწილობნი იმას
ასახებდა, რომ ამ ბოლოს დროს
ავადმყოფობა დაიწყო. (სტუ-
ლისტ.)

ამიერ-კავკასიის რკინის გზის
გამგეობამ შეადგინა ახალი პროექტი
„ტფილისის“ სადგურის გადაკეთების
შესახებ იმ დროისთვის. როდესაც
ყარის რკინის გზა დაიწყებს მოქმე-
დებებს. ამ პროექტით სენეგულის
სადგურის აწ არსებული შენობა შე-
უცვლელად დაჩება. ბაქანი, სადღე
ცხლა სამოგზავრო მატარებლები ჩე-
რდება, როგორც ჩვეულებრივი, აგ-
რეთეუ საგარეო, მაშინ მხოლოდ
ბაქანსა და ბათუმში მიმავალ და იქ-
ცვალოს, გზათა სამინისტროს უწყებს
ტარებლებისათვის იქნა დანიშნუ-
ლი, ხოლო საავარკო და ყარის
რკინის გზის სამგზავრო მატარებელ-
მისათვის ახალი ბაქანები იქნება აშე-
ნებული ახლანდელის სადგურის შე-
ნობის ჩრდილოეთითა და სამხრეთით.
ჩრდილოეთის ბაქანთან საავარკო
მატარებლები გაფრდებინა, ხოლო სა-
მხრეთისა — ყარის რკინის გზის სამგ-
ზავრო მატარებლები.

ტფილისის საგუბერნიო გამ-
გეობამ, განიხილა რა მოხსენება ად-
გილობრივის მოქალაქეთა გამგეობი-
ლის მწარმოებელად ნამყოფის ბნ
გ. პავლივისა, მოქალაქეთა უფრო-
სის თანამდებობის აღმასრულებელს
ე. ე. ელიგაროვის უწყსო მოქმედ-

შორს სადღაც თავდებოდა და, მის
გამეჭვრო, გვეგონებოდათ ცას უფრთ-
დებოდა.

მზეს დასავლეთისაკენ დაექვევითა
და განსვენება აპირებდა. მის წით-
ლად ლევაგებულს ბორბალს ცე-
სელი დეკორაციონი კის კიდურისა-
თვის და უცნაურად ამბატერებინა
იგი.

რაგვარი ფერადი, რა სახის ჩადი-
ლი, კაცის წარმოდგენისათვის მიუ-
წოდებელი, არ იყო აღბეჭდილი ბუ-
ნების სასწაულ-მომქმენის ხელით
ქვეყნის თანხელ?! მართლა რომ ოც-
ნების საზთავროს ემგავსებოდა იგი...
რაღაც ხანი გადიოდა, მზე იხრებოდა, —
ცაც ნახსენებდა, ვით ენებათა დღე-
სივანე მოქანსული ქალი, სხივთა
მრავალ-ფეროვანი გზნება — კრთობა
თრამანეთში ირვე იზღებოდა და
თვალსავით უმეტეობა რღუბლებს,
კის ძირად გაწოლილებს, ოქროს
ვარკაყინდ გრებოდა ეგვროდა გარს.
წამი იყო ჩემი, მაგრამ მრავალ-
მეტყველი... ყველაფერში რაღაც
სასიკება გამოსჩნდა... მთელი ბუნე-
ბა ისინიარად გამოემეტყველებდა,
გვეგონებოდა, მზის მდებარეობის ჩას-
ვენებას შესტკერისო, როგორც ხალ-
ხი მდებარე-მსახურებსა და მის მძლე-
თა-მძღობას ღვთიურს ნანანას უგა-
თობას.

ჩვენც უცნაურის კავშირით გვი-

ზიდავდა თავისაკენ ეს მღვდელ მსა-
ბურნე ბუნებისა და ამ ციურს ჰარ-
მონის უფრთდებოდა ჩვენ გულთა
ნეტარი ბეგრა...

იგი მართლა რომ ნეტარი იყო...
თუცა სტულიად გავგვიცა საწყა-
როს საარაკო საწახამამ და მიეღი
ჩვენი არსებ მის ქვერ-შეგნებაში
იშლინთქა, — მაგრამ მაინც უცნაური
ფილოსოფი გრძნობა გავტყობინებდა
ერთმანეთის სიახლოვეს და ქვეყნაც,
მე გმონია, ისე ცეკულად იმტომ
გვეტყვენებოდა, რომ ერთად ვიყავით,
თანასწორად ვტყვობოდით ბუნების
ცხოველ-მყოფელობით...

უცრად დასავლეთისაკენ აღი
ავარდა, თითქოს უშეუხებელი წი-
თელი დროზა აფთიაღესო, მინახე-
ბული, მიხნებელი, აქა-იქ ენგაროს
ფერ ცას ცეცხლი წყვილი, ღრუბ-
დები ცეცხლის პატარ პატარა ნაქ-
რებად დაიშობა, აქეთ იქით დიქსა-
ნდა და ჰაერში ჰგვარებდა... ერთ-
ნობით ქვეყნის თალი უშეუხებელი
კოცონად გარდაიქცა.

ეს იყო უკანასკნელი მეფური გაღ-
მონებდა ღილის მწაბობდა...
მზე ჩახებოდა და ცას აბრეშუმის
ღრეჩასავით სუბუტი ჩრდილი გადაე-
ფარა, ადგილ-ადგილ ვარდის ფერი,
ლულის ფერი, ყვილით, ერთის სი-
ყვითი, ცისარტყვლისავით ატრღე-
ბული... ყველაფერი მინახდა, მი-

ლულა, მიხნებდა, როგორც ბურჩა-
ნი წასული თუქუთა თვალეში... ჰაე-
რი გაღიდა, სიომ სათითად დაჰვე-
რა, არე-მარე საყვარელსავით ვადაპ
კოცა, ჩახრაილასაც წამოშობინა,
მამადლოცის მსგავსი ბურთ-ბურთები
დააყარა მის ანკარა ზედაპირს და
ბოლოს ტყეში შეინავარდა.

მეც გამომახვნილა ამ სიომ და
გულე საესებითა მომინონა აღმავრე-
ნიობა გრძნობამ. გაცაკებით მივატ-
რადღესაგ იმისაკენ იმ ვანზრახვით,
რომ „მის“ წინ ჩემი არსება ვადამქნა,
„შოგ ჩამხნებდინა“ იგი“ და, როგორც
სარკვეში, დამხნებდინა გულის სიღ-
რემში აღბეჭდილი „მისი“ სურათი...
მაგრამ ამ გაგზირი... მისევე ვაუწყელი
ხელი უღონოდ მომეშო და პირზე
მომიდგარი სასიყვარული მელიოდა —
თხვარად გარდაიქცა.

— დმერთო რა საწინადა ჰგავდა
ამ ვამად „მის“!..

ესეც! სწორედ „იმისსავით“,
როცა სიყვარულს ცეცხლებოდა, ცას
გაჭურებდა... მთელი გრძნობა-აზ-
როვნება „მისი“ თითქოს სიოცნებო
მსოფლიოს გადასაზღვრელიყო და
სამეტყვენიოდ აღარ უტყვდა გული...
ლომაზად მოღრებულს ყელზედ აქა-
იქ ზოლ-ზოლდებდა მოღრეჯო ნერ-
ვების დაჰქსელოდა, რომღერც ისე
ნახდა ჰვეთავდა, ასე ჰგონია ემინი-
ანთ, — ხმაურობა-რამ არ შეეიტანათ

გარემოცულ სიჩუმეში. მიღულუ-
ლი წამსული თუქუთა თვალეში
ერთის წერტილისათვის მიეყარა, მა-
რჯენია მკლავი მუხის ტრატისათვის
შემახვებია და სხეული რაღაცანიის
მოქანსულობით ხისათვის მიეგრ-
ნო! მთელი „მისი“ არსება ჰაეროვა-
ნის შრავანდელით იყო მოსილი,
მაგრამ...

მაგრამ წარსულის ვახსენებამ
შესცვალა ჩემ თვალ წინ მდგა-
რი „მისი სურათი“... აზრო-
ვნება მოხაზრებათა ვადამა-ვადმობ-
მამ, ერთოვან მეორის შობამ, ანა-
ზღვლელად წარმომიდგინა წინ განე-
ლოლი დღენი ტანჯვისანი და ექვის
ბარბატი ისე გავებია, როგორც ოპო-
ბას ქსელში ბუტი.

ადარაფერისა აღარა მეგრობარა.
ჩემს გარშემო ყველაფერი თითქოს
თავის სახეს აცლიდა და უფერუ-
ლად იქმნებოდა; ყოველი საგანი
ისე მჭიბრილად თვალით, როგორც
ფერფარბილით მოთხუნული ქალის
სახე, რომელიც სცილობს სიხან-
ხის დაფარვას, მაგრამ ვერ მათუბე-
რებს...
თითქოც სხვაგვარად მომეგან-
და, ვეღარ ვამჩნედი პირვანდელ
ულე წარმატებ სიმშვიდეს, რომელიც
დიადს მელიოდას მიემგებოდა...
ჩახრაილად როგორცა ყრულ, უვე-
მურად ჩამოჩანქარებდა და მის ხმა-

